

Oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE
AV ARBEIDERKLASSEN
MOT MONOPOLKAPITALEN
OG FOR SOSIALISMEN

Ekstranummer

6. årgang av avisa til SUF (m-l)-stud. 1971

DNA-PAMPENE

SPLITTER FOR Å HERSKE

»Kompensasjon» bedrer ikke Samskipnadens økonomi

STATEN MÅ ØKE BEVILGNINGENE

DKSF-svindet på Studenttinget

Det er nå klart at det vedtaket som ble fattet om Samskipnadens budsjett på Studenttingets møte natten 9-10/12, ikke er gyldig etter STs egne lover, fordi ST på det daværende tidspunkt ikke var vedtaksført. Blant de 40 (det minimum som kreves for at ST skal være vedtaksført) som var igjen da "vedtaket" ble fattet, var DKSF-eren Vegard Bye, som stilte som personlig varamann for DKSF-eren Bård Knudsen. Bård Knudsen var dagen før blitt kastet av allmannamøtet sitt (Statsvitenskap.) Statsvitenskapelig Studentutvalg har i den anledning uttalt:

- "Vegard Bye er valgt som personlig varamann for Bård Knudsen. Vegard Bye kan derfor ikke vera varamann for ein som er blitt kasta på grunn av å ha brott allmannamøtets vilje.
- Til overmål har Vegard Bye gått bort og stemt imot allmannamøtets bundne mandat, ved a) å stemme imot underskotsbudsjett, og b) stemme imot at allmannamøtet skulle handsama Studentsamskipnadens budsjett."

Vegard Bye er altså ikke representant for allmannamøtet på statsvitenskap og studentutvalget har krevd hans stemme annullert. Dermed er STs budsjettvedtak ugyldig, sjøl om DKSF-erne har forsøkt å få til det motsatte ved svindel og juks.

Det er to spørsmål som står i brennpunktet ved behandlingen av Samskipnadens budsjett: For det første om man skal balansere budsjettet eller ikke, dvs. godta prisøkningene eller ikke. For det andre hvordan Samskipnadens økonomi skal bedres: Ved at studentene skal få »kom-

USIKRE ARBEIDSPLASSE.

Streiken de 900 ansatte ved Samskipnaden gjennomførte torsdag 9/12 var rettet mot at arbeidsplassene deres blir truet. Dette er en helt reel trussel etter den politikken staten gjennom flere år har ført mot Samskipnaden. I brevet til Studenttinget undertegnet av hovedtillitsmannen Thore Gundersen het det da også: "Vi ansatte i Studentsamskipnaden har i lengre tid vært klar over at vår bedrift har vært og er i en økonomisk vanskelig situasjon."

Det siste statsbudsjettet, med en rekke avgiftsforhøyelser (bl.a. av folketrygdavgiften, som vil ramme SS hardt), har aksentuert denne trusselen. Spørsmålet foran Studenttingets møte på torsdag var altså hvordan man skulle bedre Samskipnadens økonomi og trygge arbeidsplassene til de ansatte, og hvordan man skulle tjene studentenes interesser.

- På møtet ble tre løsninger framstilt som mulige på dette problemet.
- Forslaget fra STs arbeidsutvalg og noen DKSF'ere som gikk ut på å vedta budsjett med økningene, og "arbeide for kompensasjon" til studentene i form av lån og stipend. I løpet av møtet ble dette presisert til krav om indeksregulering av lån og stipend.
 - Forslaget til progressive representanter fra realfag, som gikk ut på underskotsbudsjett som middel til å presse staten til å øke lånene og stipendene.
 - Forslaget fra marxist-leninistene: Underskotsbudsjett for å presse staten til å øke bevilgningene til Samskipnaden.

INDEKSREGULERTE LÅN

er ingen løsning for studentene. De steder dette har blitt gjennomført (bl.a. i Sverige) har det alltid vært knyttet sammen med indeksregulering av gjelda og/eller renter i studietida. Indeksregulert gjeld vil si at beløpet som skal belastes tilbake, øker i takt med prisstigninga. Vi kan lett forestille oss hva dette vil føre til med

pensasjon» i form av lån og stipend eller ved at staten bevilger mer til Samskipnaden.

Fra DKSFerne og Arbeidsutvalget i Studenttinget som vil vedta økningene, og fra noen realist-representanter som vil vedta underskotsbudsjett,

den inflasjonspolitikken som drives i Norge. Enkle utregninger på grunnlag av normal-lån viser at en kan komme opp i en enorm gjeld.

UNDERSKOTSBUDSJETT

som pressmiddel for å få staten til å gi økte

har det blitt hevdet at studentenes og Samskipnadens vanskelige stilling kan løses ved at studentene blir gitt »kompensasjon». Vi vil her ta opp hvorfor dette er en uholdbar, uansvarlig løsning, som ikke tjener studentene og som slett ikke vil trygge de ansattes stilling.

lån og stipend er heller ingen løsning. Å gå inn for dette, vil nettopp bety å "gamble" med arbeidsplassene til de ansatte, ettersom vi vet at den "kompensasjonen" vi hittil har klart å kjempe oss til, aldri har klart å

OVER TIL BAKSIDA

Apropos statsbudsjettet:

N° 1205 SÉLECTION HEBDOMADAIRE DU JEUDI 25 NOVEMBRE AU MERCREDI 1er DÉCEMBRE

Le Monde

N° 1205

Abonnement: 1205

France: 1205

Europe: 1205

Reste du monde: 1205

CHEQUE POSTAL: PARIS N° 4267-23

EN EUROPE COMME EN AMÉRIQUE

LES UNIVERSITÉS VONT ÊTRE CONTRAINTES AUX ÉCONOMIES

L'effort financier des gouvernements à l'égard des universités a tendance à décroître dans les pays occidentaux. Cette baisse est due en partie à la lassitude de l'opinion face à leur mauvaise gestion et à l'agitation étudiante. C'est ce que viennent de constater plus de cent cinquante responsables d'universités et «planificateurs» de l'enseignement supérieur réunis à Paris sur l'initiative du Centre pour la recherche

et l'innovation dans l'enseignement (CERI), organisme rattaché à l'O.C.D.E.

Cette remarque prend un relief particulier au lendemain de la discussion, à l'Assemblée nationale, du budget de M. Guichard, où l'on observe que la progression des crédits de l'enseignement supérieur, qui était de 15% en moyenne par an jusqu'en 1970, est inférieure à 10% depuis 1971.

Som et apropos til den norske statens forsøk på å sikre det politiske grepet om universitetet ved å presse det økonomisk, bringer vi ovenstående faksimile fra den franske borgeravisa "LE MONDE".

"LE MONDE" kan 10. nov. berette at det er en allmenn tendens i de vestlige land til å kutte ned bevilgningene til universitetene. En rekke "ansvarlige" universitetsfolk og "planleggere" har vært samlet til et møte i OECDs

regi for å drøfte hvordan universitetene skal møte denne situasjonen ved å rasjonalisere seg selv. Konklusjonene til disse ekspertene er nærmest klassiske.

Med ord som kunne vært tatt ut av DKSFs og DNA-pampenes munn heter det at de dårlige bevilgningene skyldes at "opinionen er trøtt" av universitetenes "dårlige styring" og "studentenes agitasjon". (I Norge kalles det "tillitskrise".)

OVER TIL BAKSIDA

Utsett behandlinga av Samskipnadens budsjett!

Sosialdemokratenes splittelsesfelttog

Etter sosialdemokratene Ottosen og Sveens oppførsel i forbindelse med studenttingsmøte og de ansattes streik, føyer vi et mønster som har gått igjen i hele høst.

1. AKT
DNA-ledelsen lanserer et folkefiendtlig statsbudsjett som tar sikte på å legge grunn for EEC-medlemskap. Dette budsjettet vil bl. a. ramme bedrifter med stort antall ansatte i forhold til omsetningen (slik som Samskipnaden) gjennom økningen av folketrygavgiften. Mot dette aksjonerer en enhetlig studentmasse.

DNA-pampene lanserer sitt første splittelsesopplegg: Gjerde gjør det på sin billige, platte måte: "Skal studentene ta penger fra pensjonistene?" (Fjernsynsprogrammet 26/11-71) Fjellvær og Karstensen er tilsynelatende sluer: De forsøker å etablere en "tillitskrise" mellom studentene og folket, og spille studentene ut mot andre utdanningssøkende, deriblant yrkesskoleelever. Arbeidernes Pressekontor mobiliserer DNA-pressen landet rundt til å gjengi Fjellværs og Karstensens utfall i budsjettdebatten i Stortinget.

Vårt svar på dette var å trekke breie

masser av utdanningssøkende med i felles kamp. Elever ved gymnas, lærerakoler, yrkesskoler osv. og studenter stilte sammen kravet om å ta pengene fra monopolene.

2. AKT
Sosialdemokratene på universitetet prøver å gjennomføre resultatene av budsjettet: Økte husleier, økte kantinepriser og økt semesteravgift. Øyeblikkelig blir det satt i gang og forbedret aksjoner mot dette. På Sogn skriver 567 av 1000 under på at de vil holde tilbake januarleien hvis det blir husleieøkning. På Kringsjå har 850 av 1000

spurte skrevet under på at de går mot husleieøkning, at de går inn for underskuddsbudsjett for Samskipnaden og at de vil vurdere aksjonsformer hvis husleieøkningen blir forsøkt satt ut i livet. Blant disse 850 er størsteparten av de av Samskipnadens ansatte som bor på Kringsjå. Marxist-leninistene og de progressive følger opp dette på ST-møte ved å reise forslag om underskuddsbudsjett for å presse staten til større bevilgninger.

Parhestene Ottosen & Sveen forsøker seg nå med samme taktikk som Gjerde og Fjellvær. Arbeidsfolk i Samskipnaden og studentene skal splittes, de ansatte skal streike "mot studentene". En "jo-vialt smilende" Ottosen kommer inn på møtet der de ansattes tillitsmenn drøfter streiken og sier: "Vi i hovedstyret har nettopp funnet ut at streiken deres er tariffstridig, men vi kommer ikke til å trekke dere i lønn."

DNA's partiapparat og presse mobiliseres igjen for å fortelle om de ansatte som "streiker mot studentene".

Dette forsøket lykkes heller ikke. De ansatte presiserer at de ikke streiker mot studentene. I løpet av noen få timertorsdag skriver 80 ansatte under på at de avviser at streiken er rettet mot studentene.

3. AKT
Sveens siste krumspring kommer så på studenttingsmøtet torsdag. For å få studenttinget med på å balansere budsjettet, kaster han plutselig fram at det er mulig å utsette økningen én måned. Det er en god ting at økningene blir utsatt. Presset fra bl.a. leieboerne på Sogn og Kringsjå, har altså fått Sveen til å slå inn på en foreløpig retrett. Høsten 1970 opplevde vi det samme i forbindelse med økning av kantineprisene. Da presset fra studentene vokste, fant styret i Samskipnaden plutselig ut at prisøkningene kunne reduseres. Nå finner Sveen ut at økningen kan utsettes, etter at det kvelden før het seg at den eneste muligheten var å øke prisene fra 1. januar.

Sveens siste utspill for å få Studenttinget fra å vedta underskuddsbudsjett viser seg så å være koordinert med at Arbeiderbladet begynner å kjøre åpen hets mot marxist-leninistene på lederplass. Nå skal studentmassen - som har vært fast innstilt på at det skal vedtas underskuddsbudsjett - splittes fra marxist-leninistene som har stilt forslaget om å vedta underskuddsbudsjett for å presse staten til å øke bevilgningene. I stedet skal folk lules inn i tåkprætet om "indeksregulerte lån" og de "sonderingene" og møtene med KUD som Studenttingets arbeidsutvalg skal ha.

oppbrudd

OPPERUDD UTGIS AV SUF(m-l)s studentlag.

Ansvarlig redaktør: Torbjørn Melbye.

Redaksjonens adresse:

Postboks 115, Blindern, Oslo 3.

a/s Duplotrykk Oslo 1971

LUKKINGSTRUSSEL OG PRISØKINGER:

Forbered hardere kamper til våren!

Statens økonomiske angrep på studentene i høst har i hovedsak tatt to former:

- Manglende bevilgninger til universitetet, som fører til for få lærerstillinger, for lite utstyr til undervisning og forskning og for få og små undervisningslokaler. Utviklinga går fra krise til kaos - staten prøver å presse gjennom lukking.
- Manglende bevilgninger til Samskipnaden, som slår ut i bl. a. høyere husleier og matpriser for studentene, og i at de ansattes arbeidsplasser trues, fordi Samskipnadens økonomi blir så ekstremt dårlig.

Ikke bare lukkingstrusselen, men også husleie-, kantinepris- og semesteravgiftsøkningene er resultater av statsbudsjettet. Kampen mot økte husleier er kamp mot gjennomføringa av statsbudsjettet. Men selv om husleiene står i brennpunktet i dag, må vi ikke glemme lukkingstrusselen. Når staten angriper oss på flere fronter, må vi forsvare oss på flere fronter. Det er uholdbart å bare forsvare posisjonene enkeltvis, det kan f.eks. føre til at staten presser gjennom lukking mens vi sloss mot høyere husleier.

Angrepene mot folket i det hele tatt - også mot studentene - har fått en annen karakter i år enn de har hatt tidligere. Vi står ikke lenger bare overfor trusselen om spredte økonomiske forverringer, eller en effektivisering av universitetet etter Ottosen-mønster. I stedet lanseres det gjennom statsbud-

sjetten en økonomisk politikk som betyr et formidabelt frontalangrep på vår levestandard, og en rasering av universitetet. Det har blitt nødvendig for monopolkapitalen å gå fram mye mer brutalt enn før, for å gjøre klart for EEC.

Dette har også gitt seg uttrykk i pressa: Tidligere i høst uttalte statssekretær Øst-vold til Verdens Gang at heltidsstudenten om noen år vil være helt "umoderne". "De unge har bare godt av å komme tidligere ut i arbeidslivet". Han sier ingen ting om at de aller fleste studentene alt i dag er nødt til å arbeide store deler av året for å tjene til levebrødet.

Tønnes Andenes - DNA-representant på Stortinget - har siden i Dagbladet lansert visse ideer om hvordan den "nye universitetspolitikken" kan gjennomføres. Han mener det nå må bli slutt på at man godtar uten videre de meninger universitetets egne folk har om hvordan deres problemer skal løses. F.eks. er det slett ikke klart at flere studenter betyr at man trenger flere lærere. Her kreves det en fullstendig "nytenkning", og det kan man oppnå ved at universitetspolitikken bestemmes av et "folkevalgt organ". Hva er det han legger opp til, om ikke statens totale diktatur over universitetet? Samtidig var det brei enighet i Stortinget under budsjett-debatten om at universitetets egen ledelse måtte finne fram til en plan for å gjennomføre lukking. Nå

skal altså staten trekke seg ut av grovarbeidet, og bruke universitetsfolk til å bekjempe universitetsfolk. Minner ikke dette om Nixons "vietnamiseringspolitikk"? De "små" undertrykkerne har tydeligvis lært av de store!

Det er nødvendig å være forberedt på hardere kamp til våren. De stadig hardere angrepene - og sosialdemokratens ville splittelsesforsøk - gir oss ekstra god grunn til å støtte alle andre som kjemper mot den samme politikken. For å kunne slå tilbake disse EEC-forberedelsene, må alle som rammes stå sammen i kampen og kreve at pengene skal tas fra staten og monopolkapitalen, ikke fra folket. Leieboerne på Sogn og Kringsjå rustet seg allerede til hardere kamp. Vi må være forberedt på at en ny husleiestreik kan bli nødvendig.

FORTSATT KAMP MOT GJENNOMFØRING AV STASBUDSJETTET!

KREV AT PENGENE SKAL TAS FRA STATEN OG MONOPOLKAPITALEN!

leninistene stilte. Vårt utgangspunkt er å tjene. Interessene til både studentene og de ansatte i Samskipnaden. Begge disse gruppene blir rammet av statens politikk overfor Samskipnaden, studentene ved prisøkninger, etc., de ansatte ved at arbeidsplassene deres blir satt i fare pga. for små bevilgninger, rasjonaliserings tiltak og innskrenkninger. Det eneste som kan løse problemene for begge gruppene, er økte bevilgninger fra staten til SS.

På Studenttingets møte ble det bedrevet hestehandel i stor stil. Sveen spratt opp og forkynnte at økningene godt kunne utsettes en måned, bare budsjette ble vedtatt. Da det etter prøvevoteringene var klart at ingen av forslagene hadde fått flertall, foreslo marxist-leninistene at behandlinga skulle utsettes, og budsjettet sendes ut til allmannamøtene. Det eneste riktige nå, etter at Studenttingets vedtak viser seg å være ugyldig, er å sette dette forslaget ut i livet.

UTSETT BUDSJETTBEHANDLINGA!

LA ALLMANNAMØTENE BEHANDLE DET OVER NYTTÅR!

Le Monde

OVERGANG FRA FORSIDA

En "ekspert" fra England kommer med uttalelser a la Fjellvær: Denne gangen er det skattebetalere som skal settes opp mot studentene: "Selv om alle foreldre anser at barna deres skal ha rett til å gå på universitetet, så finner de likevel som skattebetalere kostnadene til den høyere undervisningen urimelige." Ekspertene utveksler også erfaringene fra sine forskjellige rasjonaliseringsforsøk: Engelskmennene kan fortelle at tiltak som å redusere antallet undervisningstimer, redusere antallet frivilligheter for studentene, øke antallet studenter på gruppene, viste seg å ha liten effekt. Derimot viste det seg meget effektivt å bruke lokalene mer og å utvide lengden av universitetsåret. Nøyaktig det samme som Bratteli lanserte da studentene demonstrerte mot statsbudsjettet. Sitat: "Hvordan er det med års-utnyttelsen av bygningene?"

Som en kuriositet til slutt kan nevnes at ekspertene også diskuterte student-"deltakelsen" i styringa av universitetet. Her kunne de først ikke bli enige: På den ene sida tok det jo så mye tid, på den annen fikk man kanskje "informasjonen til å sirkulere lettere". Alle ekspertene ble imidlertid til slutt enige om at student-"deltakelse" har en fordel: "Den gjør kort prosess med studentenes agitasjon."

STATEN MÅ ØKE

OVERGANG FRA FORSIDA

rette opp studentenes - og langt mindre Samskipnadens - dårlige økonomi. Vi har alltid ligget på etterskudd når det gjelder å få kompensasjon. Det meste man kan få ut av en eventuell kompensasjon, er at Samskipnadens økonomi blir midlertidig bedret. På lengre sikt vil arbeidsplassen være like usikre. Dessuten vil det være grovt usolidarisk overfor de mange ansatte som bor på studentbyene eller er avhengig av andre utgifter fra Samskipnaden, for de vil i alle fall ikke få noen form for kompensasjon.

De reaksjonære på Studenttinget har alltid slått om seg med prat om "kompensasjon" for studentene, for å dekke over at de servilt godtar alle framstøt. For dem gjelder det å undergrave det faktum at man står i en mye gunstigere taktisk situasjon mens man kjemper mot et framstøt som enda ikke er gjennomført, enn når man etterpå er nødt til å kjempe for kompensasjon. Dette så vi høsten -69, da momsene ble forberedt, og høsten -70, da kantineprisene ble satt opp.

Å PRESSE STATEN TIL ØKTE BEVILGNINGER

gjennom å vedta et underskuddsbudsjett for Samskipnaden, var det forslaget marxist-